

1- Mü'min, imanında şüphe etmemeli ve: **"Ben, inşaALLAH Mü'minim"** dememelidir. Bilakis

"ben gerçekten Mü'minim" demelidir.

2- Mü'min, Müslümanların cemaatine muhalefet etmemelidir. Yani inancında ehl-i sünnet vel-cemaat yolunda olanlara muhalif olmamalıdır.

3- Mü'min, salih ve günahkâr ayrımı yapmaksızın her ehl-i sünnet vel-cemaat imamın arkasında namaz kılmayı caiz görmelidir ve bunun böylece olduğunu hak bilmelidir.

4- Mü'min, ehl-i kiblede bir kimseyi günah işlediği için, günahı helal kabul etmedikçe tekfir etmemelidir. Yani günah işlediğinden dolayı bir Mü'mine kâfir dememelidir.

5- Mü'min, ehl-i kiblede yaşı küçük veya büyük her Müslümanın cenaze namazını kılmayı hak bilmelidir.

6- Mü'min, hayır ve şerrin ALLAH Teâlâ'nın takdiri ile meydana geldiğine, hak olarak inanmalıdır.

7- Mü'min kadere iman etmelidir. Çünkü kader, Âmentü'nün altı

temel şartından biridir. Bu hususta İslam dünyasında ittifak vardır. Kaderi inkar eden dinden çıkmış olur.

8- Mü'min, hiçbir Müslümana silah çekmemelidir.

9- Mü'min, mukîm veya seferî halde mestler üzerine mesh etmeyi meşru bilmelidir.

10- Mü'min bilmelidir ki: İman, ALLAH Teâlâ'nın, kuluna bir bağışıdır.

ALLAH Teâlâ, imanı fazl-ı

ihşanı ile l tuf etmiştir.

11- M 'min, kulların tüm fiilerini, iyi ve kötü davranışlarını ALLAH Teâlâ'nın yarattığını bilmelidir.

12- Mü'min,
"ALLAH Teâlâ'nın kelamı yaratılmış değildir."
diye inanmalı ve

böylece ikrarda
bulunmalıdır.

13- Mü'min, kabir
azabını hak
görmelidir. Kabir
azabını inkâr eden
kimse sapıktır ve
inançta bid'at ehlidir.
Bazı isyankâr Mü'min
kullar ve kâfirler için

kabir azabının hak olduğunu kabul etmek gerekir. ALLAH dilerse Mü'mine azab etmez.

14- Mü'min, münker ve nekir melekleri tarafından kabirde sualin olduğunu kabul etmelidir.

15-Mü'min, yaşıayan
Mü'minlerin dua ve
sadakalarının, vefat
etmiş Mü'minlere
fayda vereceğini
hak bilmelidir.

16- Mü'min, Hz.
Peygamber
(S.A.V.)

Efendimizin
şefaatte
bulunacağını hakk
bilmelidir. Şefaat
haktır.

17- Mü'min, Hz.
Peygamber
(S.A.V.)

Efendimizin İsra

ve M rac
hadisesinin hak
ve gerçek
olduğuna iman
etmelidir. İsra ve
M rac hadisesi,
Hz. Peygamber
(S.A.V.)

Efendimiz
uyanıkken bizzat
bedeni ile göğ
ve sonra da
ALLAH Teâlâ'nın
dilediği yücelere
doğru olmuştur.
Bu konu böylece

haktır.

18- Mü'min, amel
defterlerinin
kıyamet gününde
okunacağını ikrar
yani kabul ettiğini
dili ile ifade
etmelidir.

19- Mü'min,
kıyamet
gününde
hesabın hak
olduğuna iman
etmelidir.

20- Mü'min,

mizanının yani
dünyada
yapılan
amellerin
tamamının
tartılacağı
mahiyeti

bildirilmemiş
tartının hak
olduğuna itikat
etmelidir.

21- Mü'min,
sırat
köprüsünün

hak olduğuna
itikat etmelidir.

22- Mü'min,
cennet ve
cehennemin
şu anda

yaratılmış olup
ebediyen fani
olmayacakları
nı bilmelidir.
Hz. Âdem
(A.S.)ın ve
Havva

validemizin
yaratılışının
anlatıldığı
ayet-i
kerimeler
bunun delilidir.
Miraç'ta Hz.

Peygamber
(S.A.V.)
Efendimiz
cenneti
görmüş ve
bizlere
anlatmıştır.

23- M  'min,
ALLAH
Te    'nın,
arada hi  bir
vasıta
olmadan,

kıyamet günü
kullarını
hesaba
 ekeceğini
bilmelidir.24-
Mü'min,

Resûlullah (S.A.V.) Efendimizin sahabesinden on kişinin kesin olarak

cennet ile
müjdelendikle
rine şehadet
etmelidir.

Cennet ile
müjdelenen

bu mübarek
sahabe-i
kiram
efendilerimiz
şunlardır: Hz.
Ebu Bekir

(R.A.), Hz.
Ömer (R.A.),
Hz. Osman
(R.A.), Hz. Ali
(R.A.), Talha
b. Abdullah

(R.A.), Sa'd b.
Ebî Vakkas
(R.A.), Zübeyr
b. Avvam
(R.A.),
Abdurrahman

b. Avf (R.A.),
Saîd b. Zeyd
(R.A.) ve Ebu
Ubeyde b.
El-Cerrah
(R.A.).

25- Mü'min, peygamberler den sonra en üstün kişinin Hz. Ebu Bekir (R.A.)

olduğunu hak
bilmelidir.

Hilafetini hak
kabul
etmelidir.

26- Mü'min,

Hz. Ebu Bekir
(R.A.)'den
sonra
insanların en
faziletlisinin
Hz. Ömer b.

Hattab (R.A.)
bilip, O'nun
halifeliğini,
Hz. Ebu Bekir
(R.A.)'den
sonra, hak ve

doğru kabul
etmelidir.

27- Mü'min,
Hz. Ebu Bekir
(R.A.) ve Hz.
Ömer

(R.A.)'den
sonra, en
üstün zâtı Hz.
Osman b.
Affan (R.A.)
kabul etmeli

ve halifeliliğini
hak bilmelidir.
28- Mü'min,
Hz. Ebu Bekir
(R.A.), Hz.
Ömer (R.A.)

ve Hz.
Osman
(R.A.)'den
sonra, bu
ümmetin ve
sahabenin

arasında en
üstün zâtı Hz.
Ali (R.A.)
bilmelidir.
29- Mü'min,
Hz.

Peygamber (S.A.V.) Efendimizin sahabesinden hiçbiri aleyhinde

konuşmamalı
ve onların
gıybetini
yapmamalıdır
. Çünkü bütün
Ehl-i Sünnet

dairesi içinde,
Ashab-ı
Kiram
(R.Anhüm
ecmaîn)
Efendilerimizi

n din
konusunda
âdil oldukları
hususunda
icmâ
bulunmaktadı

r. Bunun
Kur'an-ı
Kerim'de ve
Sünnette
kuvvetli
delilleri vardır.

30- M  'min,
ALLAH
Te  l  'nın
yarattıklarıda
n dilediğine
gazap

edeceğine ve
dilediğinden
de razı
olacağına
inanınalıdır.
ALLAH

Teâlâ'nın
gazabı ve
rızası bizim
gazabımıza
ve rızamıza
hiç

benzemez.
ALLAH Teâlâ
kullarından
meydana
gelen kötü
işlere razı

olmaz.

31- Mü'min,
Rü'yetullah'ın
mahiyeti yani
içeriği belli
olmaksızın

cennetten

ALLAH

Teâlâ'yı

görmenin hak

olduğuna

itikat

etmelidir.
32- Mü'min,
bütün
peygamberler
in
mertebelerini

n evliyanın
derecelerinde
n daha üstün
ve yüce
olduğuna
itikat

etmelidir.

Hiçbir evliya
peygamber
derecesine
çıkamaz.

33- Mü'min,

Velilerin kerametlerinin hak olduğuna ve redd edilmeyeceği ne itikat

etmelidir.
Kur'an-ı
Kerim'de
birçok velinin
kerameti
anlatılmaktadır

r: Hz.
Süleyman
(A.S.)'ın
ordusunda
bulunan Asaf
b.

Berhiya'nın,
Hz. Süleyman
(A.S.)'ın isteği
ile Belkıs'ın
tacını ve
tahtını "göz

açıp
kapayacak bir
zamanda" Hz.
Süleyman
(A.S.)'ın
huzuruna

getirmesi; Hz.
Musa (A.S.)
ile Hızır
(A.S.)'ın
kıssasında
Hızır (A.S.)'ın

harikulade
bazı işler
yapması;
Meryem
annemizin
yanında kışın

yaz meyvesi,
yazın kış
meyvelerinin
ALLAH Teâlâ
tarafından
hazır edilmesi

ve daha
niceleri
keramet
konusunun
hak olduğunu
bizlere

anlatmaktadır

■

34- Mü'min;

ALLAH

Teâlâ'nın,

adaleti ile iyi
kimseleri
bedbaht,
fazl-u keremi
ile de kötü
kimseleri

bahtiyar
yapacağına
itikat
etmelidir.
Yani bir insan
iradesi ile

dalâlete
düşecek bir iş
yaptığında
ALLAH
Teâlâ'nın ona
dalâleti

vermesi
adaletindendir
. Bir insana
da ALLAH
Te    'nın
bahtiyarlığı

vermesi fazl-u
keremindendi
r. Yoksa kul
bahtiyar
olmayı yaptığı
bir ameli ile

hak ederek
kazanınışı
değildir.
Bahtiyarlık,
ALLAH
Te    'nın

fazlu keremi
ile kula ihsan
edilmiştir.

35- Mü'min,
kâfirlerin

akıllarının
peygamberler
in ve
Mü'minlerin
akıllarına eşit
olmadığını

bilmelidir.36-
Mü'min,
ALLAH
Teâlâ'nın
yaratıcılığının
ezeli ve ebedi

olduğuna,
zatında ve
sıfatlarında
herhangi bir
deđiřmenin
meydana

gelemeyeceđi
ne itikat
etmelidir.
      
"deđişme"
ancak noksan

sıfatlar
üzerinde
olabilir.
Sıfatları zati
ile kaim olan
ALLAH Teâlâ,

zatında ve
sıfatlarında
noksanlıklard
an
münezzehdir,
uzaktır.

M nezzeh
olanda
deęiřmenin
var
olabileceęine
inanmak

kemalat
üzerine
yapılan
ziyadenin
noksanlık
olmasından

mukayese
edilemeyecek
kadar daha
açık ve sapık
bir noksanlık
iddiasıdır.

37- Mü'min,
ALLAH
Teâlâ'nın âlim
yani her şeyi
bilen ve kadir
yani her şeye

kudreti yeten
olduğuna, ilim
ve kudret
sıfatlarının
bulunduđuna
itikat

etmelidir.

38- Mü'min;

ALLAH

Teâlâ'nın,

günahkâr

Mü'minlere

günahları
miktarınca
cehennemde
azab
edeceđini hak
bilmelidir.

39- Mü'min,
yaratılanlar
hikmetini
anlasın veya
anlamasın
ALLAH

Te      'nın
hayır ve Ő er
her dilediđini
yaptığını,
dileyeceđini
de yapacağını

bilmelidir.

40- Mü'min,
mushafta
yazılı olanın
Kur'an-ı
Kerim

olduğunu ve
ALLAH
Te    'nin
hakikaten
kelamı olup
Kur'an-ı

Kerim'in
kesinlikle
mecaz ve
mahlûk yani
yaratılmış
olmadığını

bilmelidir.
Ehl-i Sünnet
mezhebinde
Kur'an-ı
Kerim'in
b t n l ğ ne

iman edilir.
Kur'an-ı
Kerim, 23 yıl
boyunca
ceste ceste
Resûlullah

(S.A.V.)
Efendimize
nasıl vahy
edilmişse,
Efendimizin
idrak ettiđi

son
Ramazanında
Cibril-i Emîn
ile son ve
tamamlanmış
şekliyle nasıl

iki kere
mukabele
edilmişse, işte
bu ilahî metin
tam ve
eksiksiz

olarak řu
anda
elimizdedir.
Bu metinde
deęiřiklik,
 ıkartma,

ilave, ta yir
asla
olmamıştır.
Bazı Ehl-i
Sünnet dışı
mezheplerin:

"Kur'an'da
Velâyet sûresi
vardı,
sonradan
çıkartıldı, Hz.
Fâtıma'nın

mushafı
bugünkü
Kur'an'ın
birkaç
misliydi,
bunda

Peygamberim
izden sonra
Hz. Ali'nin
halife ve velî
olacağı
yazılıymış da

Ehl-i Beyt
düşmanı
kafirler bunu
çıkartmışlar...
" gibi
iddialarını

kesinlikle
kabul etmem.
Bu iddialar
korkunç bir
yalan,
korkunç bir

iftira ve
hezeyandır.
41- Mü'min,
imani, mecazî
değil
hakikaten

sabit yani var
görmelidir.

42- Mü'min,
dünyada bir
davacısı olup
da onu razı

etmeden
Mü'min olarak
ölen kişinin iyi
amellerinden
ALLAH
Teâlâ'nın alıp,

hak sahibine
yani hakkına
taşkınlık
edilene
vereceğini
bilmelidir.

43- Mü'min,
itaatların
ALLAH
Teâlâ'nın
tevfıkı yani
yardımı ile

aynı anda
olduğunu,
günahların da
ALLAH
Teâlâ'nın
hizlânı yani

masiyete
yardım
etmemesi ile
aynı anda
olduğunu
bilmelidir.

44- M  'min,
imanının iki
uzuv yani
kalp ve dil ile
olacağını
bilmelidir.

İman, ALLAH
Teâlâ'nın
katından
gelen her şeyi
kalb ile tasdik
ve kalpteki bu

imanı dil ile
ikrar etmektir.
45- Mü'min,
ALLAH
Teâlâ'yı
kalben tanıyıp

da dili ile
imanını ikrar
etmeyenin
kâfir, dili ile
ikrar ettiđi
halde kalbi ile

tasdik
etmeyenin ise
münafık
olacağını
bilmelidir.
46- Mü'min,

ALLAH
Teâlâ'yı hiçbir
şeye
benzetmemeli
ve O'nun
benzeri

yoktur, diye
iman
etmelidir.

47- Mü'min,
ALLAH
Teâlâ'ya

zaman,
mekân, gidip,
gelmek gibi
sıfatlar izafe
etmemelidir.
48- Mü'min;

imanın
amelden ayrı
olduğunu
bilmelidir.

49- Mü'min,
muttak nin ve

günahkârın
imanının eşit
olduğunu
bilmelidir.

50- Mü'min,
bazı

sonra
dirilmeyi hak
kabul
etmelidir.

52- Mü'min,
kıyameti hak

kabul
etmelidir.
53- Mü'min,
imanın
artmayacağıın
ı ve

eksilmeyeceđi
ni kabul
etmelidir.

54- Mü'min,
ilahi emirlerin
ALLAH

Teâlâ'yı
seven kişiden
muhabbet
sebebi ile
kaldırılmayac
ağını

bilmelidir. Bir
insan ne
kadar amel
ederse etsin,
Mevla
Teâlâ'yı ne

kadar severse
sevsin, bu
durumlar onu
kulluktan
muaf
edemez.

55- M  'min,
ALLAH
Te  l  'nın
rahmetinden
  mit
kesmenin

küfür
olduğunu
bilmelidir.
56- Mü'min,
Ahiret
korkusunu

yani imansız
gitme
tehlikesini hak
bilmelidir.

57- Mü'min,
ALLAH

Teâlâ'nın
katında tek
hak din
İslam'dır, diye
bilmelidir.
Mü'min, bir de

şu hususu
iyice bilmeli
ki: Kur'an-ı
Kerim'in kesin
beyanına,
Sünnet'e,

icmâ-i
ümmete; Ehl-i
Sünnet
eimmesinin,
ulemasının,
fukahasının,

müfessirlerini
n,
muhaddislerin
in
bildirdiklerine
göre ALLAH

katında tek
hak ve geçerli
din İslâm'dır.
Bu kesin
hükmü inkâr
eden,

zamanımızda
İslâm'dan
başka da hak
dinler vardır,
onların
mensupları

da ehl-i necat
ve ehl-i
Cennet'tir
diyen kişi, bu
inkâr ve
tekzibi

dolayısıyla
dinden çıkar.
Hz.
Muhammed
Mustafa
(S.A.V.)

efendimizin
risâleti ve
dâveti
kendisine
ulaştığı halde,
bu dâveti

kabul
etmeyen
kimse mü'min
değil, kâfirdir,
cehennemlikti
r. Şu anda

Yahudinin de,
Hristiyanın da
Mecusinin
veya herhangi
bir inanç
sahibinin,

Peygamberim
iz Hz.
Muhammed
(S.A.V.)
efendimize
iman

etmedikçe,
diğer bir
ifadeyle
müslüman-m
ümin
olmadıkça

kurtuluşu
mümkün
değildir.
   nk  Eb 
Hureyre
(R.A.)'den

rivayete göre
Hz.Peygamber
r (S.A.V.)
efendimiz:
"Muhammed"
in canı

**kudret elinde
olan
ALLAH'ı
Teâlâ'ya
yemin
ederim ki, bu**

**Ümmetten
her kim,
Yahudi olsun
Hristiyan
olsun beni
işitir de,**

**sonra
kendisi ile
gönderildiği
m şeye,
Kur'an-ı
Kerim'e,**

**İslam'a, iman
etmeden
 l rse
mutlaka
cehennem
ehlinden**

olacaktır."

buyurdu.

(Müslim,
İman: 240)

Binaenaleyh,
Cennete

girmek için
herkesin
kendi
Peygamberin
e ve kitabına
imanmasının

yeterli olup
bütün
peygamberler
e ve kitablara
inanmasının
şart

olmadığını
söyleyenlere
ALLAH Te   
hidayet versin
diyoruz.
58- M   min,

Deccalin,
Ye'cuc ve
Me'cucun
ıkması
haktır, diye
bilmelidir.

59- Mü'min,
güneş, batı
yönünden
doğacaktır,
diye
bilmelidir.

NOT:
Güneşin
batıdan
doğması,
Avrupa'nın
İslam olması

anlamında
değildir.

Çünkü hadis-i
şeriflerde
güneş
batıdan

doğduktan
sonra,
bundan
Önceden iman
etmemiş
olanların bu

anda vuku
bulan imanları
kabul
olmayacaktır
diye
belirtilmiştir.

Batının Müslüman olması ile imanın kabul olmamasının hiçbir alakası

yoktur. Bu
gibi
açıklamalar
dini nakle ve
müçtehitlerin
görüşlerine

dayanmayan
indi
yorumlardır.
Bu konu ile
ilgili hadis-i
şeriflerde, dil

ve edebiyat
açısından
böyle bir
manaya işaret
yoktur.
Güneş, her

insanın baş
gözü ile
göreceęi bir
mahiyette,
batıdan
doęacak

doğuda
batacaktır.
60- Mü'min,
Hz. İsa
(A.S.)'ın
gökten inmesi

ve sahih
haberler ile
meydana
geleceđi
bildirilen
kıyamet

alametleri
haktır,
bunlara
böylece iman
etmelidir.
61- Mü'min,

Hız.
Peygamber
(S.A.V.)
efendimizin
mucizesi
sabittir, diye

bilmelidir.

62- Mü'min,
Peygamberler
,
peygamberlikl
erinden önce

ve sonra
küçük, büyük
günahlardan,
kâfirlikten ve
çirkin
davranışlarda

n
münezzehlerle
r. Onlardan
sadece
zelleler
meydana

gelmiştir, diye
bilmelidir.

63- Mü'min,

Hz.

Peygamber
(S.A.V.)

efendimiz,
tüm
peygamberler
den üstündür,
diye
bilmelidir.

64- Mü'min,
iman ve İslam
bir Őeydir,
diye
bilmelidir.

65- Mü'min,

Müslümanların n takıyye ve kitman yaparak birbirini aldatmalarını

Ehl-i S nnnet
kabul etmez,
diye
bilmelidir.
       Ebu
Hureyre

(R.A.)'den
rivayete göre
Resûlullah
(S.A.V.)
Efendimiz:
"Bizi aldatan

**ve kandıran
bizden
değildir"
(Müslim,
İman: 164,
No: 102;**

Tirmizî, Büyû:
74; Ebu
Dâvud, Büyû:
52; İbn Mâce,
Ticarât: 36)
buyurmuşlard

İr.
Muhterem
okuyucularımı
n reformcu,
bid'atçı, dinde
yenilikçi,

dinde
deęiřimci,
ılımlı din
tarafı,arı,
BOP' u
kimşelere

inanmamaları
nı, onların
Ehl-i Sünnete
aykırı ve zıt
ictihat ve
fetvalarını

kabul
etmemelerini,
din ve
imanlarının
selameti için
temenni

ederim.

MEHMET
TALU
-MİLLİGAZET
E